

In memoriam

Nikola – Nikša Karuza
(1939. - 2022.)

(Vis, 17. V. 1939. – Rijeka, 10. XI. 2022.), gimnastičar i prof. tjelesnog odgoja. Sin Mihe i Anke, rođ. Pincetić. Diplomirao je na Pedagoškoj akademiji u Rijeci i na Visokoj školi za tjelesnu kulturu u Ljubljani 1977. godine.

Najranije djetinjstvo proveo je na rodnom otoku Visu i u istoimenom mjestu. Tijekom II. svjetskog rata s pet godina 1944. godine završio je u logoru El Shatt u Egiptu jer je njegova majka bila jedna od organizatorica dolaska izbjeglica iz Dalmacije. Otac mu je bio borac NOB-a, a nakon rata u novoj FNR Jugoslaviji tajnik Općine Vis i direktor veletrgovine Vinogradar iz Visa. Završio je sedmoljetku koja je bila izjednačena s nižim razredima gimnazije i potom se 1953. godine s obitelji preselio u centar Rijeke i krenuo u srednju školu. Paralelno je postao član Društva za tjelesni odgoj *Partizan Sušak*. Bio je svestrani sportaš, ali se najviše volio baviti gimnastikom. Najveći uspjeh kao natjecatelj ostvario je 1957. godine u Osijeku kada je s gimnastičkom vrstom *Partizana* osvojio Omladinsko prvenstvo FNR Jugoslavije u višeboju. U tom su sastavu uz njega nastupili: V. Koren, M. Dešić, N. Babić, S. Luzina i N. Pavletić.

Nakon prestanka aktivnog bavljenja sportom ostao je djelovati u DTO *Partizan Sušak* kao prednjak i savezni sudac. Potom je bio član i podupiratelj rada Gimnastičkog kluba *Rijeka*.

U profesionalnoj karijeri najprije je radio kao nastavnik tjelesnog odgoja u riječkim osnovnim školama Podmurvice i Bobijevo. Najveći dio radnog vijeka do umirovljenja proveo je kao profesor tjelesnog odgoja u Pomorskoj školi Bakar. Bio je posebno angažiran u radu s učenicima u sklopu Školskog sportskog društva *Mladi pomorac* iz Bakra. Uz navedeno, djelovao je i kao skijaški sudac. Njegova supruga Anđelka Karuza bila je nastavnica tjelesnog odgoja, a osam godina mlađa sestra Vinka Karuza - Perčin također aktivna gimnastičarka u DTO *Partizan*.

Za svoj doprinos dobitnik je Priznanja za uspješan rad Hrvatskog kineziološkog saveza 1993. godine.

Autor teksta: Eduard Hemar